

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

Nr. 33

Udgivet 7de Juli.

1905.

Den norske Regjerings Resolution

af 9de Juni.

9 Juni.

De af Akershus Amtsthing ved Beslutning af 8de April 1905 samt

af Nedenes Amtsthing ved Beslutning af 12te April 1905 godkjendte Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden de respektive Amters stadsfæstes i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 58, 3die Afdeling, ifr. Lov af 6te Juli 1892 som gjældende indtil videre.

Vedtægterne for Nedenes er faalydende:

Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie i Nedenes Amt.

I.

Allmündelige Bestemmelser.

§ 1. Kjørsel med Motorvogne paa offentlige Veie i Nedenes Amt er forbudt, saalænge ikke Tilladelse dertil er erhvervet. Saa-
dan Tilladelse meddeles af Amtmanden — som Regel kun efter
derom af vedkommende Eier indgivet skriftligt Andragende.

Tilladelsen kan af Amtmanden naarsomhelst tilkagekalbes.

Tilhængervogn tillades som Regel ikke.

§ 2. Et i Henhold til § 1 indgivet Andragende skal inde-
holde Oplysning om:

1. Motorsystemet (Damp, Elektricitet, Benzin ell. lign.) samt fra
hvilken Fabrik Vognen er leveret.

2. Vognens største Længde og Bredde samt Vægt (ifr. § 9).

For Vogne, der veier mere end 2500 kg., derhos Opgave
over Maksimalbelastning pr. Aksel.

3. I hvilket Diemed Motorvognen agtes benyttet (eget Brug,
Passagerbefordring, Godsbeordring o. s. v.).

4. Forsaavidt der agtes etableret regelmæssig Motorvognudrift for
Befordring af Passagerer eller Gods, opgives de Beskræftninger,

9 Juni.

der agtes trafikerede, samt den paatænkte Rute med Opgave over, hvilke Maanedre af Aaret Driften tænkes holdt gaaende.

§ 3. Tilladelsen gjælder kun for de Veie, som Amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden Tilladelse gives, skal Vognen være prøvet og godkendt paa saadan Maade, som Amtmanden, eller den, han dertil bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller Besuldmægtiget kan ogsaa senere naarsomhelst forlange Vognen besigtiget.

De med Besigtigelse og fornøden Kontrol forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt Bog, der under Driften skal have tilføede for til enhver Tid paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer at kunne forevises.

§ 6. Hvis Vognen skifter Eier, maa ny Tilladelse indhentes.

§ 7. Forsaavidt Politiets Bevilling i Henhold til Lov om Skydsvæsenet af 14de Juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige Pladse i Hensigt at søge Erhverv ved Rejsendes Befordring, gjælder dette ogsaa for Motorvogne.

II.

Specielle Bestemmelser vedkommende Motorvognen og dens Apparater.

§ 8. Vognens Maskineri skal med Lethed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan Maade, at Passagerer, Betjening eller Trafikerende paa Veien ikke udsættes for Fare. Maskin-delene maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke udslipper noget Stof, der kan forårsage Ildbrand eller Eksplosion. Apparaterne maa desuden funktionere med mindst mulig Støj og Larm, være sig ved udstømmende Damp, Røg eller lignende.

§ 9. Vognens Dimensioner og Vægt maa i intet Tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende Dele 1,85 m.
2. Længde mellem dens mest fremspringende Dele 4,70 m.
3. Totalvægt med Passagerer, Gods og Beholdninger 4000 kg.

§ 10. Hjulringene skal være flade og glatte, og maa, hvor de berører Veien, være mindst 8 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 500 til 2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 2000 til 4000 kg.

Samme Bredde (Diameter) skal Hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af Gummi eller lignende blødt Materiale, men behøver i saa Fald ikke at være flade eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan køres i skarpe Kurver og med Lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bagover.

9 Juni.

§ 12. Enhver Motorvogn skal være forsynet med:

1. To af hinanden uafhængig virkende Bremseapparater, hvoraf hvert enkelt skal have saadan Styrke, at Vognen kan stanses med én Bremse paa 2 Vognlængder, selv om Maskinen gaar med fuld Kraft.
2. Klokke eller Lur, hvormed lydeligt Signal kan gives.
3. 2 Lygter — en paa hver Side foran —, der viser stærkt, hvidt Lys forover og til Siden, samt 1 Lygte bag, der viser rødt Lys bagover.
4. En Indretning, der kan forhindre, at Ubedkommende kan igangsætte Vognen i Førerens Gravær.
5. Nummerskilt sæstet bagtil paa Vognen med Angivelse af Vognens Registreringsnummer og Hjemsted. Tal og Bogstaver paa Skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm. høje.
6. Endvidere kan Amtmanden forlange, at Vognen skal være forsynet med Kontrolapparat til Bestemmelse af Kjørehastigheden, samt Stoppegaffel for Vogn, der ulastede veier mere end 700 kg. Stoppegafflen skal kunne udløses og opheftes af Vognføreren fra Styrepladsen.

III.

Bestemmelser vedkommende Motorvognens Kørsel og Drift.

§ 13. Ingen maa kjøre en Motorvogn, medmindre han har erholdt Amtmandens Tilladelse til at kjøre vedkommende Vogn.

For at kunne erholde saadan Tilladelse maa Vedkommende have Førecertifikat, udstedt af norsk Politimyndighed. Certifikatet, der forsynes med Førerens Fotografi, skal stadig medbringes under Farten for paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer til enhver Tid at kunne forevises samme.

§ 14. Førend saadant Certifikat udstedes, skal Ansøgeren paa den Maade, som vedkommende Politimyndighed bestemmer, have godtgjort, at han har fuld Forstaaelse af Vognens Maskineri, og at han har tilstrækkelig Øvelse til hurtigt og sikkert at manøvrere Vognen.

§ 15. Personer under 21 Aar kan ikke erholde Førecertifikat. For at kunne erholde Tilladelse til at kjøre Motorvogne, bestemt for offentlig Passagertrafik, udkræves, at Vedkommende er 25 Aar.

§ 16. Certifikatet kan af Politiet naar som helst tilbagekaldes.

§ 17. Vognen skal være saaledes konstrueret, at Føreren ikke hindres i sin Udsigt over Veien. Under Farten skal Kjørerens iagttagelse den største Forsigtighed, og er i det hele underkastet de for Kjørende gjældende Love og Bestemmelser.

Naar Kjørende, Ridende eller Gædbyr af nogen Art mødes eller skal passeres, skal Føreren i Tide signalisere. Viser Dyrene

9 Juni. Tegn til Stræk, eller hvis de Mødende derom gjør Tegn, varsler ved Raab eller lignende, skal Farten sagtnes og eventuelt Vognen — ligesom efter Omstændighederne ogsaa Maskinen — helt stanse, indtil de Veisfærende er kommet i betryggende Afstand.

§ 18. Paa flade Veistrækninger, der har rummelige Kurver og liden Trafik, skal den største tilladte Kjørehastighed være:

a) For Vogne, der lastede veier indtil 1250 kg., 30 km. i Timen

b) — " — " — " — " fra 1250—2500 kg., 20 km. i —

c) — " — " — " — " 2500—4000 kg., 15 km. i —

Paa Veistrækninger, hvor Udsigten ikke er fri, i Svinger, udover stærke Stigninger samt ved Nedkørsel til og Kørsel over Broer, skal iagttages den største Forsigtighed, og Hastigheden reduceres.

I Mørke og i Taage maa der ligeledes kjøres langsomt og stadig signaliseres med Kloffen eller Luren. Desuden skal da alle Lygter være tændt.

§ 19. Politiets og Veivæsenets Funktionærer skal naarsomhelst have Adgang til at kontrollere Kjørehastigheden.

§ 20. Under Kjørselen maa Føreren ikke overlade Styringen til nogen anden, der ikke har Førercertifikat, og heller ikke forlade Vognen under Stansning, med mindre han har taget alle fornødne Forholdsreglinger til Forebyggelse af Eksplosion, ubetimelig Igang sættelse og lignende. Det er ligeledes forbudt at lade den paa Vognen virkende Motor arbejde, naar Føreren forlader Vognen.

§ 21. Forsaavidt Motorvogne skal besørge Passager- og Godstransport, skal de som Regel gaa i fast Rute med bestemt Afgangs- og Ankomsttid fra og til Hovedstationerne.

§ 22. Indtræffer nogen Ulykke, skal Melding derom straks afgives til nærmeste Lensmand (Politifunktionær), og maa der snarest muligt sørges for, at den almindelige Færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaaet ved Brug af Motorvogne, paahviler Motorvognens Eier, hvad enten Vognen bruges af ham selv eller af en anden Person.

For Overtrædelse af nærværende Bestemmelser angaaende Kjørselen paahviler Ansvarstageren tillige Føreren, naar Motorvognen styres af en anden Person end Eieren.

§ 24. Overtrædelse af ovenstaaende Regler straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 200,00, forsaavidt ingen anden strengere Lovbestemmelse kan bringes i Anvendelse.

For Afershus er Vedtægterne ligelydende med Undtagelse af, at sidste Punktum i § 23 udgaar.

Lov6 Juli.
No. 1.

om Forandring af § 38 i Lov angaaende det beneficerede
Guds af 20de August 1821.

Vi Den norske Regjering gjør bitterligt:

At os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings Beslutning af 24de Juni dette Aar, saalydende:

§ 38 i Lov angaaende det beneficerede Guds af 20de August 1821 skal herefter lyde:

De Staten tilhørende Almenninger skal være undtagne fra Realisation og Afhændelse.

Alf Almenningsgrund kan dog, efterat vedkommende Almenningsthyres Udtalelse i Tilfælde er indhentet, afhændes Byggetomter, dyrket Land samt Markstrækninger, der findes stiftet til Rydning eller Dyrkning som Underbrug eller eget Gaardsbrug. Naar Markstrækning afhændes til eget Gaardsbrug, kan der af Almenningen medtages et Skogstykke, tilstrækkeligt til Husbehov.

Salg i Medhold af nærværende Paragraf kan fremmes underhaanden.

Thi have vi antaget og bekræftet, ligesom vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet i Kristiania den 6te Juli 1905.

(L. S.)

Chr. Michelsen.

Løvland.

Sofus Arctander.

Gunnar Rundsén.

W. Olsén.

E. Hagerup Bull.

Chr. Rundsén.

Harald Bothner.

A. Vinje.

Lehmkuhl.

R. Norbø,
tit.

Lov6 Juli.
No. 2.

angaaende Forandring i Lov om geistlige Embedsmænds
og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897.

Vi Den norske Regjering gjør bitterligt:

At os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings Beslutning af 24de Juni dette Aar, saalydende:

I.

§ 31, 1ste Led i Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897 skal herefter lyde saaledes:

6 Juli.
No. 2.

Hvor den samlede aarlige Embedsindtægt (heri ikke medregnet Udbytte af Embedsgaard, Affavns- eller Husleiegodtgjørelse) for et Sogneprestembede eller residerende Kapellani kommer under Kr. 2 400,00 aarlig, tilskydes det manglende af Oplysningsvæsenets Fond, dog saaledes, at Tilskud ikke ydes i større Udstrækning end nødvendigt for at bringe den samlede Indtægt, iberegnet Udbytte af Embedsgaard, Affavns- eller Husleiegodtgjørelse, op til Kr. 2 800,00. Omberegning af Tilskuddet foretages, hver Gang der indtræder Vedighed i Embedet, samt efter Resultatet af hver ny Folketælling. Værdsettelsen af Embedsgaardens Udbytte foretages af Departementet efter indhente Oplysninger fra vedkommende Vigningskommission og Embedsmand.

II.

Nærværende Lov træder i Kraft straks.

Thi have vi antaget og bekræftet, ligesom vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet i Kristiania den 6te Juli 1905.

(L. S.)

Chr. Michelsen.

Løvland.

Sofus Arctander.

Gunnar Knudsen.

W. Olsson.

E. Hagern Bull.

Chr. Knudsen.

Harald Bothner.

A. Vinje.

Behmkuhl.

A. Norby,
fft.

6 Juli.
No. 3.

Lov

om Udvidelse af Kjøbstaden Lillehammers Grænser.

Vi Den norske Regjering gjør vitterligt:

At os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings Beslutning af 24de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Fra 1ste Januar 1906 skal Grænsen mellem Kjøbstaden Lillehammer og Faaberg Herred paa Østfiden af Laugen være følgende: Fra det Punkt, hvor Byens tidligere Sydgrænse berører Mjosen ved Suttestadbækkens Udløb, trækkes en Linje øst over et kort Stykke indtil den lille Bro ved Svingen til Dampstisbruggen. Videre gaar Grænsen østover i ret Linje til et afmærket Punkt i den saakaldte Hammershagen, søndenfor Amtshyge-

huset, og saa langt i Øst, at samtlige Amtssygehusets Bygninger ligesom den hele Udsigtsbakke bliver liggende indenfor Bygrænsen. Fra det nævnte Punkt i Hammershagen gaar Grænsen 172⁶/₁₀ m. ovenfor Øvre Gade og parallelt med denne over Mesnaelven indtil et Punkt paa Gaarden Løffens Grund, hvorfra Vinjen gaar mod Vest 275 m. nordenfor Nordre Gade og parallelt med denne indtil Jernbanelinjen, hvorfra Grænsen følger denne sydover til Nordre Gades Forlængelse, der saa danner Grænsen indtil Laugen.

§ 2. Foran beskrevne Grænselinje bliver paa Statskassens Bekostning at opgaa og nærmere at bestemme samt ved lovlige Skifte- og Skjæftene at udvise under en Forretning, som afholdes af de Mænd, som Kongen dertil udnævner, saa betimelig, at den senest inden Udgangen af 1905 af Kongen kan være stadfæstet.

§ 3. De Dele af Faaberg Herred, som ved denne Lov henlægges til Kjøbstaden Villehammer, skal, forsaavidt det ikke tidligere er skeet, fra 1ste Januar 1906 udgaa af Landets Matrikul og i enhver Henseende henhøre under Kjøbstaden Villehammer. Dog skal dette ikke have nogen Indflydelse paa den Odal, som for Tiden maatte hvile paa nogen Jord, der som Følge heraf overgaar fra Vandet til Kjøbstaden.

§ 4. De Personer, som ved denne Lovs Ikrafttræden er bosatte paa de Strækninger, der ifølge § 1 overgaar til Kjøbstaden, skal med Hensyn til Erhvervelse og Udøvelse af Stemmeret i Medhold af Formandskabsloven for Kjøbstæderne anses, som om de havde været bosatte i Kjøbstaden i det Tidrum, hvori de har boet i de omhandlede Strækninger.

§ 5. De Personer, som den 30te September 1905 har Bopæl inden de Dele af Faaberg Herred, som efter denne Lov skal overgaa til Kjøbstaden Villehammer, anses fra 1ste Januar 1906 med Hensyn til Skattepligt som henhørende under Kjøbstaden og bliver at iligne Kommuneskatter i Lighed med dens øvrige Indvaanere. Dette gjælder dog ikke de Personer af Faaberg Herred, som inden 15de Oktober 1905 flytter udenfor den nye Kjøbstadsgrense.

§ 6. De Personer, som den 31te December 1904 havde Bopæl inden de Strækninger af Faaberg Herred, som ved denne Lov overgaar til Kjøbstaden Villehammer, og ikke er udflyttede derfra til noget andet Sted end nævnte Kjøbstad inden 1ste Januar 1906, skal fra sidstnævnte Tid med Hensyn til Fattigforsørgelse, forsaavidt denne ikke paaligger nogen anden Fattigkommune end Faaberg Herred, anses for at have Hjemstavn i Kjøbstaden Villehammer, hvad enten de i Mellemtiden har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet eller ikke. Ved Siden af denne Forskrift skal dog de Lovbud, som tillægger Hustruen Mandens, Manden Hustruens og Børnene Forældrenes Hjemstavn, bringes i Anvendelse, saafremt henholdsvis Manden, Hustruen eller Forældrene er i live, naar de

6 Juli. omhandlede Strækninger overgaar fra Faaberg Herred til Kjøbstaden Lillehammer.

§ 7. De Personer, som i Medhold af den gjældende Lovgivning fra 1ste Januar 1905 har drevet Handel eller Haandværk paa de Dele af Faaberg Herred, som ifølge § 1 skal henlægges til Kjøbstaden Lillehammer, skal fremdeles være berettigede til at vedblive den af dem drevne Næring. Dog har de for at kuene nyde denne Ret inden 1ste Januar 1906 at melde sig for Magistraten, hvorhos de skal betale Kommuneskatter og overtage kommunale Ombud ligesaa fuldt, som om de var Borgere af Byen.

§ 8. De nærmere Regler angaaende Udvisning af Byggetomter inden Byen kan fastsættes af Kommunestyret med kongelig Approbation.

§ 9. Naar den i Henhold til § 5 i Lov om Kjøbstaden Lillehammer af 8de September 1842 bestemte Grundleie for Tomters tvungne Aftaaelse i Kjøbstaden ikke til rette Tid erlægges af Vedkommende, kan den inddrives ved Udpantning, som for offentlige Skatter er bestemt, naar Grundeieren inden 6 Maaneder fra Forfaldsdagen forlanger det.

§ 10. I Erstatning for det Indtægtsstab, som Faaberg Herred lider ved de nævnte Strækningers Henlæggelse til Lillehammer By, udreder denne ved Lovens Krafttræden til Faaberg Herred Kr. 5 000,00 til delvis Dækning af Herredets Gjæld.

Thi have vi antaget og bekræftet, ligesom vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet i Kristiania den 6te Juli 1905.

(L. S.)

Chr. Michelsen. Lovland.

Sofus Arctander. Gunnar Knudsen. W. Olsson.

E. Hagerup Bull. Chr. Knudsen. Harald Bothner.

A. Vinje.

Lehmkuhl.

R. Norby,
ff.

6 Juli.

Den norske Regjerings Resolution

af 6te Juli.

I. I Henhold til § 3 i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904, meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Kjøbstaden Tromsø, at der tillades indtil videre opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, Passus 2,

i de Strøg af Byen, som ligger udenfor en Linie trukket fra Tromsø Sundet gennem Mussegaden til Prestenggaden, gennem denne Gade og Vestre Gade til St. Hans Haugen, langs Nordfiden af denne Plads til Storgaden og gennem denne Gade til Skriverpladsen. 6 Juli.

- II. I Genhold til Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 § 6, meddeles Approbation paa den af Tromsø Kommuneskyre i Møde den 7de Juni 1905 fattede Beslutning om Udvidelse til en Bredde af 20 Meter af Smuget til Storgaden ved St. Hans Haugens nordøstre Hjørne.

Den norske Regjerings Resolution

6 Juli.

af 6te Juli.

I Genhold til Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 § 80 bestemmes, at Leka Herred, Nordre Trondhjems Amt, overensstemmende med Leka Herredsskyres Beslutning af 24de Oktober 1904, fra 1ste Januar 1906 deles i 2 Skolekommuner: Leka og Gravik, hvorende til Sognene af samme Navn.

Den norske Regjerings Resolution

6 Juli.

af 6te Juli.

I Genhold til Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 44, bestemmes, at Erfugl inden Nordlands Amt skal være fredet det hele Aar i et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra 1ste Januar 1906.

Den norske Regjerings Resolution

6 Juli.

af 6te Juli.

Det bestemmes, at Hare indtil videre dog ikke længere end til Udgangen af Aaret 1909 skal være fredet det hele Aar paa Langøen i Lofoten og Vesteraalens Fogderi, Nordlands Amt.

Udgiver: Fred. T. Salicath.